

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Modene 5 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

*„6. Јубиларне награде за 2009. и 2010. годину
биће исплаћене до краја септембра 2011. године,
а за 2011. годину до краја 2011. године.“
(Споразум од 01.04.2011.)*

*„У 2011. години обрачунаће се и исплатити
јубиларна награда... који су испунили услове
за остваривање овог права у 2009. и 2010. години...“
(Закон о изменама и допунама Закона о буџету за 2011. годину)*

ЈУБИЛАРНЕ НАГРАДЕ И ДАЉЕ ЗАМРЗНУТЕ

ЈЛС не поштују Закон

Штрајком два и по синдиката, након окончања штрајка у коме су суделовала 4 синдиката и који је окончан потписивањем Протокола, пролонгирано је остваривање права запослених, у овом случају права на јубиларну награду до момента када је окончан и други (бесмислени) део штрајка, потписивањем Споразума који је **de facto** и **de jure** поништио Протокол и који је првобитно утврђени рок пролонгирао за три месеца, а у неким деловима поништио Протокол и за пола године. На овај начин продужени штрајкачи су амнестирали Владу и дали јој додатни простор да изврши ову обавезу. Након много перипетија створен је, усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о буџету, и правни основ да се заостале јубиларне награде исплате. Нажалост, и сам Закон је ову обавезу пролонгирао за даљњих 3 месеца, односно до краја календарске 2011. године. О свему овоме постигнуто је више конкретних договора и споразума, па чак и један на нивоу Сталне конференције градова и општина у коме је договорено да Министарство финансија помогне оне ЈЛС које нису у могућности да из сопствених средстава измире ова дуговања. Речено-учињено. Они који су потраживали та средства, они су их и добили. Нажалост, не и они којима су та средства намењена – запослени у правним лицима индиректних и директних корисника буџета, између осталих и запослени у систему образовања.

Наиме, док поједине општине редовно измирују ове, Законом утврђене обавезе, друге се „праве Тоша“ и на различите начине покушавају да опструирају Закон и да пролонгирају крајњи Законом утврђени рок за још по три, односно шест, па чак и девет месеци, чиме беспотребно иритирају запослене које већ издаје стрпљење и који ће, сасвим сигурно, по новогодишњим празницима кренути у неку акцију, било да је то протест и/или утужење, јер је свима јасно да локалне самоуправе имају средства за ову намену, али не желе и да је измире. Нарочито у светлу повећаног прилива у буџете ЈЛС по основу измењеног Закона о финансирању локалних самоуправа, по основу кога ће у државни буџет ући мање 40-ак милијарди динара, које ће се наћи у буџетима локалних самоуправа. Ако је од примене овог Закона у локалне буџете приспео сразмерни део за три месеца, јасно је да је и сам тај део готово десетороструко већи од укупног износа јубиларних награда и који износи тек 1,2 милијарде динара за све неисплаћене јубиларне награде.

Стога је потпуно неразумљиво зашто су неки синдикати пристали, што прећутно, а што богами и потписом попут наших колега из Самосталног синдиката запослених у просвети (који носе ово име, иако су у Синдикату образовања Србије) у Суботици да прихвате и мање од онога што им Закон обезбеђује. Стога ће наш Синдикат одбити све споразуме са било којом од локалних самоуправа која рок за исплату јубиларних награда за **2009.** и **2010.** годину транслатује у **2012.** годину и за своје чланове пружити сву правну и другу помоћ у остваривању овог права путем суда. Из истог разлога Синдикат не прихвата ни понуду Градске управе Сомбора, која је готово идентична са понудом Градске управе Суботица, да се исплата за **2009.** веже за крај марта **2012.г.,** а исплата за **2010.** до краја јуна **2012.** године, што нуде градски оци суботички, односно чак до краја септембра **2012.** године што предлажу градски оци сомборски. За разлику од суботичких градских власти који су представнике синдиката позвали за преговарачки сто, додуше на једвите јаде, па чак дозволивши себи и да им отворено прете, градски оци Раванграда још увек нису то учинили, већ су на „испирање мозга“ позвали директоре основних школа и са њима, наводно, уговорили ову несрећну динамику, а Синдикату то само саопштили телефонски, не водећи рачуна да ће спорове, макар их водили адвокатски приправници, листом изгубити и тиме изложити школе не само исплати јубиларних награда, затезних камата и судских трошкова, већ и беспотребној блокади ионако пресушених школских рачуна.

У сваком случају, Синдикат нема намеру да попусти, јер би тиме амнестирао локалне самоуправе да и даље крше Закон у иначе неподношљивом мору беззакоња и насиља коме су изложени српски учитељи и други јавни делатници.

Нови Сад, 12.12.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ

